

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Burduh, Maria Ghervas,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de către procuror-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul Dumitru Calendari, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 martie 2019, în cauza penală, în privința lui

*Ulinici Alexandru XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 20.03.2017 până la 27.11.2018;

Instanța de apel de la 18.12.2018 până la 27.03.2019;

Instanța de recurs de la 26.06.2019 până la 10.12.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 27 noiembrie 2018, inculpatul Alexandru Ulinici a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

S-a dispus încasarea de la Alexandru Ulinici în beneficiul statului suma de 2 558 lei, întru compensarea cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 20 noiembrie 2016, aproximativ la ora 19:50, Alexandru Ulinici conducând automobilul de model „Peugeot 206”, cu nr/î XXXXX, care era într-o stare tehnică bună, deplasându-se pe str. Boris Glavan din or. Cantemir spre s. Cania, r-nul Cantemir, încalcând prevederile pct. 45 al Regulamentului circulației rutiere, care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză

stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația rutieră, manifestând neglijență la trafic, n-a redus viteza de deplasare până la oprire, observând obstacolul - biciclistul care se deplasa din sens opus pe aceeași bandă și ca urmare a tamponat biciclistul Nicolai Chiosa, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, de la care Nicolai Chiosa a decedat pe loc.

Acțiunile inculpatului Alexandru Ulinici au fost reîncadrate de instanța de fond conform prevederilor art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, potrivit indicilor calificativi „încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce cauzat din imprudență decesul unei persoane”.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea parțială a sentinței menționate, în partea ce ține de stabilirea pedepsei principale inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea lui Alexandru Ulinici a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani și suspendarea executării pedepsei complementare pe perioada aflării lui Alexandru Ulinici în detenție și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3 668 lei.

Procurorul a invocat în cererea de apel că, instanța de fond a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă și eronat a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul statului a sumei de 2 558 lei, or, cheltuielile judiciare suportate de stat au fost în valoare de 3 668 lei.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Grigore Chiriacov în numele inculpatului Alexandru Ulinici, prin care a solicitat casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată, din lipsa elementelor infracțiunii.

A invocat apărătorul în cererea de apel că, sentința este ilegală și neîntemeiată, or, probele administrate în respectiva cauză demonstrează nevinovăția lui Alexandru Ulinici. Astfel, conform rapoartelor de expertiză medico-legale nr.128,,C” din 09.12.2016 și nr.7,,D” din 13.01.2017, în momentul impactului victima Nicolai Chiosa se deplasa pe bicicletă, aflându-se într-o stare de ebrietate puternică (conform examenului toxicologic sângele acestuia conținând alcool etilic în cantitate de 2,95%).

În ședința de judecată martorul Igor Celcovan a declarat, că a cunoscut victima, pe care deseori îl vedea în stare de ebrietate.

De asemenea, avocatul a menționat că, acuzarea nu a prezentat nicio probă privind încălcarea de către Alexandru Ulinici a prevederilor art.45 din Regulamentul circulației rutiere. Conform raportului de expertiză auto-tehnică nr.004 din 09.02.2017 (f.d.91-94), dacă distanța vizibilității biciclistului de la locul conducătorului autovehiculului era de 5m, atunci conducătorul automobilului „Peugeot 206” nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea biciclistului prin frânare. Or, art.45 din Regulamentul circulației rutiere indică, ca conducătorul trebuie să conducă vehiculul ținând permanent seama de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase. Acuzarea n-a combătut ipoteza inculpatului cu privire la imposibilitatea evitării accidentului. Faptul menționat este confirmat și de expertul auto-tehnic din 09.02.2017, care arată că în dosar lipsesc date primare obiective, cum ar fi: *la ce distanță de la locul tamponării conducătorul auto putea să observe biciclistul ca obstacol în calea deplasării, cu ce viteză se deplasa biciclistul.*

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 martie 2019, apelul declarat de către procuror a fost respins ca fiind nefondat, iar apelul declarat de către avocatul Grigore Chiriakov în numele inculpatului Alexandru Ulinici a fost admis, casată sentința integral și pronunțată o hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Alexandru Ulinici se achita de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, dat fiind că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele componenței acestei infracțiuni.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel verificând aspectele de fapt și de drept operate de instanța de fond la adoptarea soluției de condamnare a inculpatului Alexandru Ulinici de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, a conchis că instanța de fond a adoptat o soluție contrară circumstanțelor de fapt reflectate de probele cercetate în ședințele instanțelor de fond și de apel, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual, fiind ignorate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, potrivit căreia fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță a decis asupra vinovăției inculpatului în lipsa unui suport probatoriu care ar exclude orice dubiu în acest sens și ar fi în stare să stabilească vinovăția inculpatului în baza unor circumstanțe obiective.

Potrivit rechizitoriului, inculpatul Alexandru Ulinici este învinuit de fapta pretins comisă în următoarele circumstanțe: la 20.11.2016, aproximativ la ora 19:50, fiind în stare de ebrietate alcoolică conform certificatului nr.01-12/1666, potrivit căruia în proba de sânge s-a stabilit concentrația alcoolului etilic de 0,89 g/l, conducând automobilul de model „Peugeot 206”, cu nr/î XXXXX, care era în stare tehnică bună, se deplasa pe str. Boris Glavan din or. Cantemir direcția spre s. Cania, r-nul Cantemir, și în timpul deplasării pe traseul nominalizat n-a ținut permanent seama de împrejurai, n-a apreciat corect situația rutieră, prin ce a încălcat cerințele pct. 45 pct. 1), 2) al Regulamentului circulației rutiere, potrivit căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și nu a respectat limita maximă de viteză pe drumul public local, prin ce a încălcat cerințele pct. 47 pct. (1) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, care prevede „limita maximă de viteză în localități este de 50 km/h”, n-a redus viteza de deplasare, manifestând neglijență la trafic, observând un biciclist care se deplasa din sens opus pe aceeași bandă, nu a aplicat frânarea, pentru evitarea tamponării acestuia, în rezultat a comis tamponarea biciclistului Nicolai Chiosa. În urma accidentului rutier, conform raportului de expertiză medico-legală nr.128 din 09.12.2016 victimei i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, manifestate prin trauma cranio-cerebrală deschisă manifestată prin excoriații a regiunilor fronto-temporo-parietale stângi, fronto-temporo-zigomatice drepte, nas, obraz, plagă contuză a mandibulei pe dreapta, fractura cominutivă în „păienjeniș” a bolții și bazei craniului, urme de hemoragie epidurală și subdurală, hemoragie subarahnoidală difuză, hemoragie a țesuturilor moi epicraniene și mușchiul temporal stâng. Trauma contuză a toracelui și abdomenului manifestată prin: fractura incompletă transversală a sternului în spațiul intercostal IV, fracturi directe a coastelor I-VIII pe dreapta pe linia axilară medie cu hemoragie în țesuturile moi și mușchii intercostali, ruptura diafragmei de dreapta, ruptura lobului drept a ficatului și rinichiului drept, hemotrax pe dreapta 750 ml sânge, hematom retroperitoneal pe dreapta, hemoperitoneum 150ml sânge; trauma contuză a membrilor superioare și inferioare manifestate prin fractură închisă a ulnei și radiusului drept, fractura închisă a fibulei și tibiei gambei stângi, fractura deschisă cu amputare a tibiei și fibulei gamei drepte, hemoragie a țesuturilor moi adiacente; ecoriație a regiunilor antebrațului drept și gambei stângi; plagă

contuz-ruptă a gambei drepte; contuzie cerebrală generală cu hemoragie subarahnoidală difuză cauzată de fractura cominutivă a bolții și bazei craniului pe fundal a traumei cranio-cerebrale deschise, în rezultatul cărora a decedat pe loc.

Acțiunile lui Alexandru Ulinici au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 264 alin. (4) Cod penal „*încălcarea regulilor de securitate a circulației a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate*”.

Instanța de apel analizând circumstanțele cauzei în raport cu probele administrate, nu a constatat prezența în acțiunile inculpatului Alexandru Ulinici a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, or, faptele incriminate inculpatului prin rechizitoriu nu și-au găsit confirmare la judecarea cauzei în instanța de apel, astfel, instanța de fond, a dat o apreciere greșită probelor administrate în sensul art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, ajungând la concluzia greșită de condamnare a inculpatului în baza art. 264 alin (3) lit. b) Cod penal.

Deși instanța de fond a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a exclus din învinuirea lui Alexandru Ulinici elementul calificativ „*săvârșită în stare de ebrietate*” și a considerat insuficiente probele administrate pentru a constata încălcarea unor reguli de securitate a circulației rutiere, cum sunt conducerea vehiculului în stare de ebrietate și depășirea limitei de viteză (prevăzute la pct. 14 lit. a) și pct. 47 subpct. 1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere), totuși în mod eronat a constatat că inculpatul nu s-a conformat prevederilor pct. 45 din Regulamentul circulației rutiere, nu a manifestat prudență și dexteritate pentru a prevedea și evita situația periculoasă, constatând vinovăția acestuia în producerea accidentului rutier.

Instanța de fond întemeiat a constatat că, Alexandru Ulinici până la producerea accidentului nu a consumat alcool și la momentul accidentului nu se afla în stare de ebrietate, ci a consumat alcool după producerea accidentului, după efectuarea cercetării la fața locului, și după testarea sa alcooloscopică la fața locului, constatare confirmată de probele administrate și susținută de procuror în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond.

La fel, instanța de apel a constatat că, prima instanță întemeiat a considerat neconfirmată acuzația precum că, inculpatul ar fi depășit regimul de viteză pe sectorul drumului public pe care a avut loc accidentul, așa cum niciun act din materialele cauzei nu atestă viteza cu care era condus automobilul de către inculpatul Alexandru Ulinici, iar afirmațiile acestuia, precum că viteza automobilului condus de el ar fi până la 50 km/oră, nu au fost combătută.

Organul de urmărire penală nu a constatat nici cu aproximație cu ce viteză se deplasa Alexandru Ulinici în momentul accidentului, astfel nu este posibil de concluzionat că inculpatul a depășit limita de viteză stabilită în localitate, or, nicio probă nu demonstrează că inculpatul a depășit limita de viteză stabilită de Regulamentul circulației rutiere.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, în textul învinuirii procurorul a citat integral prevederile pct. 45 subpct. 1) lit. a), b), c), d) al Regulamentului circulației rutiere, ceea ce prezumă că inculpatului Alexandru Ulinici îi este imputată omisiunea tuturor exigențelor stabilite de această normă, însă nici în actul de învinuire, nici în rechizitoriu procurorul nu a indicat circumstanțele de fapt prin care s-ar fi manifestat ignorarea de către inculpatul Alexandru Ulinici a obligației de a ține cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția și starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii (pct.45 spct.1) lit. a), c) al RCR), lăsând ca aceste fragmente de imputare să rămână a fi declarative și insesizabile de către inculpat.

Lipsa de concretizare a învinuirii pe aceste capete pune instanțele judecătorești în imposibilitatea analizării și aprecierii probelor cu referire la imputarea inculpatului a omisiunilor de a ține cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția și de starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, aceasta prin sine constituind un temei de achitare.

Totodată, instanța de apel a conchis că, exigențele conducătorului mijlocului de transport, stabilite la pct. 45 subpct. 1) lit. b), d) al Regulamentului circulației rutiere, sunt legate indispensabil de constatarea obiectivă a circumstanțelor faptice la locul accidentului cu implicarea inculpatului Alexandru Ulinici și victimei Nicolai Chiosa, și de circumstanțele evenimentului restabilite cu ajutorul actelor procedurale (acțiuni de urmărire penală în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei).

Declarațiile succesoriului părții vătămate Mariana Chiosa și martorilor audiați Ruslan Cîrlan, Valentin Moraru, Igor Celcovan, Fiodor Matchin, Maria Manoli și Aliona Balan nu sunt informative pentru restabilirea evenimentului accidentului rutier, or, niciunul din ei nu au fost martori oculari și nici nu cunosc cu titlu de izvor primar circumstanțele de fapt care au precedat accidentul rutier sau cu referire la producerea accidentului rutier. Astfel, că în acest proces penal unicele surse de reproducere a circumstanțelor accidentului și a cauzelor care l-au declanșat, sunt declarațiile inculpatului Alexandru Ulinici, procesul-verbal de cercetare la fața locului și rapoartele de expertize judiciare efectuate.

Fiind audiat în ședința instanței de apel, expertul Victor Cravcenco a explicat că nu poate să aprecieze acțiunile conducătorului auto și biciclistului înainte de

coliziune, care pot fi constatate doar la fața locului. În primul raport de expertiză judiciară nr.1282 din 09.12.2016 a fost cercetată întrebarea cu privire la acțiunile șoferului în corespundere cu regulile circulației. La a doua expertiză a răspuns reieșind din datele prezentate de organul de urmărire penală, și anume vizibilitatea constituia 5 metri, biciclistul era îmbrăcat în haine de culoare închisă, nu dispunea de vestă luminiscentă. Totodată, expertul a menționat că pentru a determina vizibilitatea și de la ce distanță era posibil de văzut obstacolul, este necesar de a efectua experimentul la fața locului, pentru a cerceta circumstanțele în condiții similare celor din momentul producerii accidentului. Este necesar de reconstituit cazul în condiții similare celor din ziua accidentului, în același loc și în aceleași condiții climaterice, cu același automobil, ținând cont de condițiile de iluminare în ziua respectivă, de faptul cum a fost vopsit asfaltul, dacă erau copaci, și alți factori.

Inculpatul Alexandru Ulinici a declarat că se deplasa cu viteza de până la 50km/oră, că inițial a observat o umbră pe acostament la distanța de 10 m., apoi de la distanța de 5 m. umbra a ieșit brusc pe partea carosabilă. Cu referire la apariția umbrei în vizorul conducătorului Alexandru Ulinici de la distanța de 10 m., procurorul în ședința de judecată a pledat că inculpatul deja de la această distanță urma să recurgă la frânare. Instanța de apel însă a remarcat că, pentru a-i imputa conducătorului auto nerespectarea pct. 45 subpct. 2) din Regulamentul circulației rutiere, condiția obligatorie este ca conducătorul să perceapă obiectul ca obstacol. În situația din speță inculpatul a observat umbra pe acostamentul care are o lățime de 3 m., și care nu poate fi calificată ca un obstacol până când nu va apărea pericolul sau presupunerea întemeiată că traiectoria mișcării obiectului va intersecta direcția de mișcare a automobilului. Obiectul (umbra) observat pe acostament a intrat pe carosabil la distanța de 5 m., și anume de atunci poate fi calificată a fi un obstacol, care implică obligația inculpatului să frâneze până la oprire.

Conform raportului de expertiză judiciară tehnică auto nr.004 din 09.02.2017, conducătorul automobilului „Peugeot 2016” nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea biciclistului prin frânare dacă distanța vizibilității biciclistului de la locul conducătorului era de 5 m.

Niciuna din probele administrate nu combate versiunea inculpatului și concluziile raportului de expertiză. Astfel, organul de urmărire penală nu a stabilit dacă conducătorul auto Alexandru Ulinici putea să prevadă din timp apariția pe partea carosabilă a obstacolului care s-a dovedit a fi biciclistul Nicolai Chiosa, or, că biciclistul putea fi observat în lumina farurilor de la o distanță mai mare decât o declară inculpatul. De fapt, organul de urmărire penală nici nu a constatat dacă era sau nu iluminat drumul în momentul producerii accidentului, limitându-se doar la

specificarea în procesul-verbal de cercetare la fața locului, că la momentul cercetării locul accidentului este iluminat de lumină artificială. Organul de urmărire penală nu a stabilit distanța de la care inculpatul Alexandru Ulinici, conducând automobilul aproximativ la orele 19:50, putea să observe biciclistul, în condiții de vizibilitate similare celor din ziua de 20.11.2016, dacă porțiunea de drum unde a avut loc accidentul a fost iluminat de lumină artificială, viteza cu care se deplasa biciclistul, în ce moment și la ce distanță a apărut biciclistul în fața conducătorului auto pe carosabil, traiectoria deplasării biciclistului. Fără a stabili cu certitudine distanța de vizibilitate a obstacolului apărut în fața conducătorului, precum și faptul dacă persoana era în câmpul de vedere pe acostament, nu este posibil de stabilit dacă inculpatul Alexandru Ulinici avea posibilitate tehnică să evite tamponarea biciclistului prin frânare. Această concluzie este prezentă în raportul de expertiză judiciară nr.004 din 09.02.2017, potrivit căruia sunt necesare date obiective primare obținute prin efectuarea acțiunilor procesuale penale - experimentul la fața locului și reconstituirea faptei.

Astfel, grație neprezentării datelor primare suficiente, expertul nu a putut constata dacă inculpatul ar fi avut posibilitate să prevadă și să evite situația periculoasă (ciocnirea cu biciclistul), ci dimpotrivă a concluzionat că în circumstanțele furnizate de inculpat (aparitia obstacolului de la distanța de aproximativ 5 m.) Alexandru Ulinici nu a avut posibilitatea tehnică de a evita tamponarea.

La etapa urmăririi penale, organul de urmărire penală a ignorat mențiunile din raportul de expertiză judiciară nr.004 din 09.02.2017, privind necesitatea efectuării experimentului penal sau reconstituirii faptei, în scopul obținerii datelor primare insuficiente, care lipsesc la materialele dosarului. În acest sens conform prevederilor art.122, 123 Cod de procedură penală, reconstituirea este o activitate procesual-penală care are ca obiectiv principal verificarea și precizarea unor date obținute prin desfășurarea altor activități de urmărire penală în scopul aflării adevărului în procesul penal, prin reproducerea acțiunilor, situației sau a altor circumstanțe în care s-a produs fapta. De asemenea, experimentul în procedura de urmărire penală este un mijloc important de administrare a probelor în procesul penal, de verificare și precizare a împrejurărilor de fapt, versiunii declarațiilor inculpatului, și a modului în care a avut loc accidentul rutier.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a conchis că, organul de urmărire penală și procurorul, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, nu au întreprins măsurile necesare pentru investigarea cauzei sub toate aspectele, completă și obiectivă, pentru reconstituirea circumstanțelor accidentului la fața

locului, aprecierii declarațiilor inculpatului în raport cu circumstanțele constatate la fața locului, excluderii carențelor admise în cadrul urmăririi penale, fapt ce a dus în final la situația când la judecarea cauzei partea acuzării nu a prezentat suficiente probe pertinente în susținerea învinuirii care ar demonstra încălcarea regulilor de securitate a circulației de către inculpatul Alexandru Ulinici.

Analizând ansamblul de probe administrate, instanța de apel a constatat că în cazul din speță lipsește latura obiectivă a infracțiunii, deoarece prin probele administrate nu s-a stabilit că accidentul rutier a avut loc din cauza nerespectării Regulilor de circulație rutiere de către inculpatul Alexandru Ulinici, nu a fost stabilită viteza cu care se deplasau ambele mijloacele de transport - automobilul și bicicleta, nu a fost stabilită poziția automobilului de model „Peugeot 206”, condus de Alexandru Ulinici și biciclistului Nicolai Chiosa până la tamponare, nu a fost stabilită distanța de vizibilitate a obstacolului suficientă pentru reducerea vitezei sau chiar opririi mijlocului de transport, distanța de la care biciclistul era vizibil pe acostament.

Încălcarea dispozițiilor pct. 109 al Regulamentului circulației rutiere de către victima Nicolai Chiosa, care a condus bicicleta în stare de ebrietate alcoolică puternică, cu concentrația de alcool în sânge 2,95%, deplasându-se din sens opus pe aceeași bandă de circulație, nefiind îmbrăcat în vestă de protecție-avertizare fluorescent-reflectorizantă, iar bicicleta nefiind utilată cu catadioptri în față, este o circumstanță care balansează în favoarea părții apărării și consolidează declarațiile inculpatului Alexandru Ulinici, precum că victima Nicolai Chiosa a ieșit brusc pe partea carosabilă în fața sa.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală de către procuror, prin care solicitată casarea decizie, cu dispunerea rejudecării cauzei penale de către aceeași instanță într-un alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate, procurorul susține că, instanța de apel pripit a pronunțat o decizie de achitare a inculpatului de sub învinuirea înaintată, or, probele administrate de către acuzare demonstrează pe deplin vinovăția lui Alexandru Ulinici în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal.

De asemenea, procurorul remarcă poziția contradictorie a instanței de apel în partea descriptivă a deciziei, or, pe de o parte instanța de apel a indicat că nu s-a constatat prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate (art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală), iar pe de altă parte susține că, instanța a menționat că faptele incriminate inculpatului prin rechizitoriu nu și-a găsit confirmare, temei de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar și ținând cont de motivele invocate, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În prezenta cauză, Colegiul penal lărgit conchide că, și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, în legătură cu ce urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Lecturând decizia instanței de apel prin care a fost casată sentința primei instanțe și pronunțată o hotărâre de achitare a inculpatului Alexandru Ulinici de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii imputate, Colegiul penal lărgit a constatat că aceasta este contradictorie.

Așadar, Colegiul penal lărgit subliniază că potrivit art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, o sentință de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, astfel sub aspectul situației de „*nêintrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când acțiunile persoanei învinuite de comiterea unei infracțiuni nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*lipsește obiectul infracțiunii, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, persoana nu este subiect al acestei infracțiuni sau legătura causală dintre acestea*).

În pofida celor menționate mai sus, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei pronunțate își motivează soluția în contradictoriu indicând că „(...) ce

prezumă că inculpatului Alexandru Ulinici îi este imputată omisiunea tuturor exigențelor stabilite de această normă, însă nici în actul de învinuire, nici în rechizitoriu procurorul nu a indicat circumstanțele de fapt prin care s-ar fi manifestat ignorarea de către inculpatul Alexandru Ulinici a obligației de a ține cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția și starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii (pct.45 spct.1) lit. a), c) al RCR), lăsând ca aceste fragmente de imputare să rămână a fi declarative și insesizabile de către inculpat”.

De asemenea, instanța de apel a menționat că „faptele incriminate inculpatului prin rechizitoriu nu și-au găsit confirmare la judecarea cauzei în instanța de apel, astfel, instanța de fond, a dat o apreciere greșită probelor administrate în sensul art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală”.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că, deși instanța îl achită pe inculpat sub aspectul neîntrunirii elementelor infracțiunii imputate, își motivează soluția în temeiul dispozițiilor art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, și anume „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”.

Totodată, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel la adoptarea sentinței de achitare a inculpatului eronat a apreciat conținutul procesului-verbal privind cercetarea locului accidentului din 20.10.2016, prin care s-a constatat că pe carosabil nu sunt urme de frânare.

Mai mult, inculpatul Alexandru Ulinici a declarat că observând o umbră la 10 metri în fața lui și-a continuat deplasarea, considerând că umbra era pe acostament.

Astfel, Colegiul penal lărgit remarcă că pct. 45 al Regulamentului circulației rutiere stipulează că „(...) iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”.

Așadar, Colegiul penal lărgit remarcă că, instanța de apel urma să-și motiveze clar soluția adoptată, fără careva carențe.

În consecință, instanța de apel a pronunțat o hotărâre cu o motivare contradictorie și contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului.

În acest sens, Colegiul penal lărgit face referire la jurisprudența CtEDO prin care Curtea de la Strasbourg a indicat că „Judecătorii trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază deciziile, căci numai astfel, de exemplu, un acuzat poate exercita căile de atac prevăzute de legislația națională” cauza Hadjianastassiou vs Grecia, 16 decembrie 1992.

Situația descrisă mai sus, nu poate fi corectată în instanța de recurs, deoarece instanța de apel nu a soluționat fondul cauzei. Eroarea comisă nu oferă posibilitatea

instanței de recurs de a concluziona asupra corectitudinii aprecierii probelor și încadrării juridice a acțiunilor inculpatului de către instanță, or conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

De asemenea, Colegiul penal lărgit susține că nu poate fi menținută sentința pronunțată de către prima instanță, or, nu este clară poziția instanței de fond care enumeră probele administrate în respectiva cauză făcând trimitere la art. 101 Cod de procedură penală, fără să indice din ce motive ele urmează a fi neapreciate ori respinse ca probe.

În acest sens, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că prima instanță fără a intra în esența problemei printr-o analiză vastă a tuturor probelor administrate în respectiva cauză penală și circumstanțelor de fapt și de drept a pronunțat o sentință contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de Codul de procedură penală și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute.

Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Intima convingerea se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit constatând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios

legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

admite recursul ordinar, declarat de către procuror-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul Dumitru Calendari, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Ulinici Alexandru XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac, pronunțată integral la **10 ianuarie 2020**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Burduh

Maria Ghervas